

"AMERIKA"
 Tjednik za Slovence v Ameriki.
 Izdaje: Ebor, tiskovna družba
 Amerika.
 Izdaja vsak petek.

Narodnina:	
Za Ameriko	\$1.50
Za Evropo	\$2.50

Posamezne številke po 3 centa.

Vse pošiljave, pisma, dopisi in denarna nakazila (Money Order) naj se pošiljajo na:
 America Pub. Co.
 1119 St. Clair Ave. N. E.
 Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoč osebno polemično, se ne sprejemajo. Rokopisni se ne vračajo.

"AMERIKA"
 The Leading Slovenian Weekly
 Issued Fridays.
 Published by
 The America Pub. Co.,
 1119 St. Clair Ave. N. E.
 Cleveland, Ohio.

Subscription \$1.50 a year.

Application for entry as second class matter at the post office at Cleveland, Ohio, pending.

Read by 15,000 Slovenians (Kreiers) in the City of Cleveland and elsewhere.
 Advertising rates on request.

No. 7, Friday July 17, 1908. Vol. 1.

pet na povelje in stranka, ne sila kcr na pač pa laiko trdimo, da stran ka napreduje in to je za enkrat do volji, kajti ljudje so božji. In 1903. In če ne bodo volili demokrat, se bo zgodilo samo veselo strahu pred slabimi časi, a ne in prepričanje.

KONEC NESREČ NA DAN NEODVIBNOSTI.

V Clevelandu smo že lahko brez skrbi, da se prihodnjega 4. julija ne bo več streljalo tako brezsmiselno in lahkomišljeno. Tudi za človeške žrtve, ki jih je do sedaj zahteval 4. julij, smo lahko brez skrbi. S tem pa ni rečeno, da bomo popolnoma pozabili na ta za Amerikance tako pomemben dan. O ne, nikakor ne. Pravi novosti za človeka na pametnejši način in lepše kot dosedaj. Divje streljanje se bo nadomestilo s premišljenim spuščanjem raketov in drugih takih stvari, kjer bodo igralo rane gode. Za spuščanje raketov in umetnega ognja bodo skrbele od mesta nalašč nastavljene osebe, kar bo preprečevalo tako številne nesreče, ki so se do sedaj dogajale v našem mestu na ta dan.

Tosadevni Pfahlov predlog se je sprejel v ponedeljek v občinskem svetu z 31 proti 11 glasovom. Tu se je tudi določilo, da naj se "glorious fourth" praznuje s zaigranjem kresov, spuščanjem raket po parkih pod mestnim nadzorom.

Mestni svetovalec Hasevrod je za sestavi je ontal program na prihodnji 4. julij. Na ta dan se bodo priredili različni ljudski koncerti in zabave. Da bodo ulice čim lepše okrašene, se bodo razpisale nagrade za najkrajše ulice, kakor se to vodi v Parizu.

Glede vprašanja, ali naj se otrokom vnašne vse veselje, ki so ga imeli na ta dan, je bilo odločeno različen nimenja. Končno je obvladalo nimenja, da je ta veseli dan za marsikoga trudišni žalni dan in da naj se zato oskrbi, da bodo imeli tudi otroci primerno zabavo, ki ne bo zahtevala njih žrtve, kakor do sedaj.

Glavno besedo je imel pri tem seveda Pfahl, ki je v navdušenih besedah pobijal vsa druga mnenja ter dokazoval, da se stori s tem velik napredek.

Po teh določilih je prepovedano v mestu prodajati razstrelne snovi, ki so se sedaj prodajale na ta dan. Da je to prepovedano tudi zaigrali jih. Ravno tako je prepovedano streljanje z otročji ali drugim pištolami in spuščanje gorčičnih balonov. Za dan neodvibnosti bo pa še mestna uprava preskrbela za te stvari v parkih, kjer se pregreši v tej zadevi, na lahko zadene kazni \$100 in 30 dni prisilne delavnice.

Da je bila še riva potreba, da se kaj sklene za preprečitev toliko nesreč in žrtve, ni treba morda še enkrat utemeljevati.

S sprejetjem tega predloga bo Cleveland in s tega avtovalci dokaj priobli na svojem ugledu po vseh Zdr. trževah kot mesto, ki koraka nekdar na čelu napredka. Sleer pa tudi "zahajati, kajti tako je odpravljeno zelo veliko socialno zlo.

Raznoterosti.

100letna gospodinja. Umrila je v Budimpešti žena. Regina Amster, stara 109 let. Dva dni pred smrtjo je v krogu svojih srodnikov praznovala svoj rojstni dan.

Solinarica v soli. V neki dekliški mešanici soli na Dunaju je zbolelo za solnicarico 16 deklet. Vselej tega so se avdele na vseh dunajskih šlah popoldanske vročinske počitnice.

Avstrijski prestolonaslednik ima izredno velike love: leta 1907 so uveljavili v njegovem revirju med drugim 166 jelenov, 268 srn, 2508 zajcev, 2209 domačih zajcev, 41 rusaevov, 1150 fazanov, 3034 jerebice itd., vsega skupaj koristnih šivali 12.894; škodljivih šivali je moralo pasti 17.991, vseh toraj 30.885. Izmed škodljivcev omenimo 167 lisic, 11 jabecev, 259 dihurjev, 1395 podlasic, 8900 vericic, 620 mačk, 333 sokolov in skobcev, 2673 vrani in srak itd. — še veliko izdatnih je lov nadvojvode Friderika. Vsega skupaj so postrelili 94.931 krogov samo v letu 1907; koristnih šivali je bilo 74.149, škodljivcev pa 20.782. Omenimo naj 254 jelenov, 475 srnjakov, 33.537 zajcev, 10.175 domačih zajcev, 41 divjih petelinov, 10.095 navadnih in 7 kraljevih fazanov, 15.660 jerebice, 578 prepelc, 1038 divjih rac, 395 lisic, 810 dihurjev, 1996 podlasic, 13 vlder, 3818 podvijanih sovov in mačk, 4784 vericic, 1721 sokolov in krakuljev, 6038 srak in kavk 18 orlov, 1 novo lico.

Stotisoči obiskovalce praške razstave je bil desetletni scenec Bran in Zehuna, ki so ga bogato obdarili.

Češko časopisje. Leta 1850, je izhajalo 777 čeških časopisov, leta 1875, pa 95, leta 1880, 130, leta 1885, 175, leta 1890, 263, in leta 1907, že 875.

Med predstavo zblaznel je v Strakonih gledališki igralec Emil Parizek. Blaznega igralca je obvladalo z veliko težavo pet moč.

Svatoplukov Čechov most se imenuje po sklepu praškega mestnega sveta most pred Belvederom.

Prva profesorica — Dalmatinka. Gospica Jelka Perić iz Stona je dne 1. m. m. položila z dobrim uspehom profesorski izpit iz zgodovine in zemljepisa na češkem vaučilišču v Pragi.

Vročina v Berolinu. Dne 1. m. m. je značala vročina v Berolinu 41. stopinj C. Tako vroče je navadno le v navadno le izjemoma v juliju ali avgustu. Asfaltni tlak je globoko razjedeno; povsod se pomaj kolovoz. Mnogo konjev je popadalo vesled solnicarice.

Žrtve poklica. V Orthu ob Donavi je bolela očeta 11 otrok, gospodarji Stummerja, zelo glava. Vse je prašek, kakor je čutil hude bolečine. Pozvani zdravnik dr. Heindl ni znal, kakšen je prašek in ga je pokušil ter spoznal, da je strupin. Bolniku je nato vbrizgal in dal doma spremljajočemu za lovno neko zdravilo, z besedami: "Pripravite rodbino na vse. Stummer je izgubljen. Zastrajalen sem i jaz." Dr. Heindl je prijel takoj krc, a rešil ga je nekaj bližnji zdravnik Stummer je pa čez tri ure umrl.

Novo morilno orožje je izumil francoski inženir Alfred Pontaux, kakor poročajo francoski listi. Sestavljen je mitraljez, ki v eni minuti bode odda 1200 strelcov. Ne rabi se pri njej razstreljive snovi, temveč električno. Pri strelju ne počni in tudi di ma ni. — Zelo neverjetno.

Veliko darilo ruskega industrijca. Komerčni svetnik M. M. Kalperin je ob praznovanju svoje 40letne poroke volil 50.000 rubljev za starostni zavod in 100.000 rubljev za zdravilo zdravilna žetivnikov. Tudi delavcem je nakazal velike svote. Otroci Kalperinovi so pa darovali starišem 40.000 rubljev za ustanovitev sirotinice.

Zračni torpedi. Novo orožje, takozvani zračni torpedi, je iznašel o rožniški polkovnik Hunge v Stokholmu.

Madžarska nobelca. Veliki kupač in Stolnem Belem gradu grof V. Zichy, je priredil dobrodelno alumnost, ki kateri so bili seveda poglavljeni le boljši sloji in ki je tudi vrsta 12.000 K. slatega dobčka. Z gosti pa je tudi "odšla" vsa posoda. Izmed 1900 dragih čaš za pivu jih je ostalo le pet. Tudi okostelje srebrno namizno o rodje, nastavke itd. so si gostje vzeli s seboj "za spomin". Odbor je izdal sedaj poziv na vse goste, naj pose do vrnejo, ako so jo morda "pomotoma" vzeli s seboj.

Zabavni del.

VODE!

V rusko-turški vojni v Transkavkaziji je bilo Rastokar smo si družni krat ovojili slavna Rdečo goro, ki je potem po šestletnem negotovanju končno ostala v naši oblasti, ter smo pričeli čistiti jo sovražnikov. Naš polk je bil pritrjen v hudej boju na struženih detam v pomoč in je stal namah v spretni bojni črti. Odkorakali smo bili ponovt. Južno zverženo nebo je ogrižalo zemljo. Vlada je skrivnostni mir; daleč pred nami v temnostjem potumraku so migljale in oprezno poslela svetle plilke. Tam so tabirili Turki, ki se naj s njimi ob zori zgrabimo, mož z možem.

Vojaki so korakali molče. Ropotali, govorniki, celo kaditj je bilo strogo prepovedano. Če sta kje valed nepredvidnati trčila bajoneta in zarezala, so se nageljni nad krivcem lepoje razstrelili, tovariši pa so ga tiho svalli med rebra. Naša črna kolona je bila raztegnjena ter se je vila po poti, ki se je dvigala zdaj po strmih vrhov, zdaj pa v globino, počasemnem potoku podobno, in kakor potoka temnotno šumenje je odmevala prašketanje osem tisoč nog, ki so korakale po pesku. Naši šivci so bili napeti in negotov evi temobe, ki ga ni mogla premagati najtrepežja volja; je letal kakor težko breme na naših dušah.

Puško na rami, s tesno zapetimi jermeni, da ni bilo nič šumota, sem se premikal v tej monotni napredni in skrušal prečunati korake in hraniti svoje moči. Poleg mene je bil enoleten prostovoljec naše stotnje, Vasiljev, še mlad kot deček. Nisem mu mogel zreti v obraz, čutil pa sem takorekoč, da sta strah in utrujenost tarrašna na njem. Nenadoma me su ne s komolecem:

"Čujta," pravi šepetaje, "morda komo imeli boj ponoči?"

"In čeprav? Strah, kaj?"

V odgovor je vzdihnil. Val drugi krog njega so molčali; korakali so umerjeno in zamišljeno. Končno smo dospeli na svoj prostor. Vsi so uganili, ko se nam je zaspovedalo: "stoji!" Turške ognje smo že jano videli. Tudi tam, pri sovražnikih, je bilo vse tih, kakor v grobu. Raztegnili so se kolone, in lahko smo se vlekli. Tezoba je nekoliko ponehala; voščled sovražnika nas vsaj ni tlačala tista negotovost, kakor med pohodom. Čeprav nas je temna noč lki neprodne stene ločila od sovražnika, vendar smo vedeli, kaj nam stena zagrnja. S turške strani je plihal k nam tih veter ter nam z vlažnim hladom božal lica.

"Tam je reka," zasepeče poleg mene Vasiljev. "Kaj pravite, Petrov, ali b ho jutri vroče?"

"Nebo je jasno," mu odgovorim, "gotovo bo vroče."

"Tudi brez gorke bo vroče — ko prilježe Turki," zarenči Kudinov, moj drugi sood. "Povelje se glas, da držimo ta kraj, da branimo goro. Druga brigada pride za nami."

"Zakaj vendar ne idopilemo rovov? vpraša Vasiljev.

"V vrsti prednjih straž jih kopljejo," odvrne mlajmornar Kudinov. "Bole bi bilo, da spiš, gospod, jutri se še dovolj izmehči!"

Toda Vasiljev ni maral poslušati prijateljskega nasveta, ki se je v njem izražala očetovska nežnost. Vsa stotnja je imela rada tega dekca, Vasiljeva. Z glavo, naslonjeno na dle ni, je zamišljeno šel proti daljšim sovražnim ognjem.

"Vasiljev, zakaj ste bli v boj?" ga vprašam.

"Slabo sem se učil v gimnaziji," mi odgovori, kakor se mi je sedlo, s glasom grešilca. "V grščini so mi dajali vedno petke — najslabši red. Moj stric na služi v vojski. Mišlil sem, postaneš častnik, morda naprevis karjiero. Tako sem vstopil. In sedaj ta vojna! Ali mislite, da sem hotel v boj?"

Nisem odgovoril. Kdor je pogledal v ta nečal, skoro dekliški obraz, brez brade, ki ga tudi solnce ni ogledalo, je vedel, da Vasiljev ni hotel v boj. Morda so ga ravno zbog tega tako ljubili vojaki; saj v njih preprostitih srcih temelji ljubezen na namiljevanju.

"Sleer pa ni ni žal," reče, kakor bi se hotel opravičiti. "Le včasih je stržo, ko se spomni na dom. Pri nas je velika družina. Mati nikakor ni hotela, da grem v vojske — pa bi vse ono prišlo do tega. Na kmotih živimo. Tam je lepo; krasna reka, — jaz neznansko rad lovim na trnec."

"Oh Bog, nebeško kraljestvo," vzdihne sekdo pothoma; menda so se mu vsuštili spomini. Dolgo sem se petal z Vasiljevim. Noč je polgoma bledeła, umirala. Zvezde so pogasile, pomagali so tudi turški ognji. Pred nami se je razvil kotel, pokrit z mogočo. V daljavi so moleli iz njega vrhovi gor. Zdalj vide za temi vrhovi solneča plilca v veseli rdečici. Polgoma se vzdigne, rdeča, kakor da si jo potemili iz krvi, podobna razstreljenemu Molhu, ki hoče upo rešiti vsa živa bitja.

"Brate, vroče bo!" pravijo vojaki. Oh vstah hodi poveljni stotinja.

"Vrčite s vodo, kdor jo se ima v skledci," pravi. "Vode ni na prsto in Peshaji smo vse baeve 15 vral da leš; vrnejo se drevi."

"Nikolaj Ivanovič, tamle je vendar voda," opomin poročnik Lavrovin, mlad častnik, pristopivši k stotniku, in pokša z roko proti Turkom. "Evo cela reka."

"Prepovedano je tlekal pošiljati tuja posameznika, da se dratino Turkov k napada," odgovori stotnik. "Druga brigada pripoje šele proti se čera. Dolej moramo ostati tlekal!"

Prez vodo, ne bomo dolgo videla. V gorec hitro moro mlad fant, plinik brk. "Brez krha, da, a biva vde — nikdar je biljez. Kadar se prične peš in spiti od zgoraj, pa ni daleč do smrti."

"Na blebec, Blisov, nikar ne ble bleš," se zaroni panj Kudinov. "Ali ni rečeno, da mora vojak prenašati glad, mraz in vasko pomankanje?"

"Pa s vodi, stric Kudinov, ni ba sede; glad, mraz, pomankanje — o leži ni govora."

"Budačo," zavruš samozavestno Kudinov, "to moraš razumeti; vasko pomankanje — s tem se misli tudi na sejo."

Vojaki se zasmejejo in Blinov obmolke vse smedejo.

"S čim pa naj varčimo," omeni na strani drug, "ko že davno ni kapljice vode; saj smo vse ispli med potom."

Vseh se je polastila žalostna slutnja. Vode ne bo! Kdaj pripoje bačve trideset vint daleč po tem gorovju? Vasiljev me pogleda s evojimi o troškimi očali, prestrašeno in začuden.

"Kako vžiramo bva vode?" me vpraša. "Jaz bi takoj bli."

Solnce je plavalo viša in viša in nas je začelo za greti. Videlo se je, da bo soprož dan. Mislim, vsi smo imeli občutek, da ležimo pred Molhom kot žrtve, ki za njih se plameni gromada. Pri Turkih je bilo še vedno vse mirno. Niti posameznih Jee-dejev, bač-bosukov, nismo opazili na naši strani. Turkom je bilo lahko; reka pred njimi. Lahko so — zvitli jutrovcil — počakali, kaj šarče volje ce brez njih z nami napravi. Kupi kamenja, ki smo z njimi letali, so odsevali vročino, kakor razbeljena peč. Prešlo je nekaj ur; pekočina je postajala občutna. Niti vetrec se ni zganil. Sohe ustnice so srhale vasko sapico, čuda čutilo so se lešak sopar. Prenašati se je še dalo, a beseda "voda" je bila vama na jeziku. Vsi so govorili le o vodi, le vodo so vsi teletli; razun vode ni bilo ničesar na svetu, kar bi nas moglo zanimati. In solnce je že pripelako, žgalo, da ni l mogel s roko prijeti za puščiko cev ali za lakirano menšo na kapi.

"Oh, kakšno reko imamo pri ana doma," pravi, pravzaprav tlede ob meni Vasiljev. "Jasno, čisto, globoko reko. Kraj obali dere vodo nad pesirnim prodom, lki biseri, lki srebro v iskrošim briljanti, in nakral se v digne mehur in plava s strujo, dokler ne raspoli ob ostrem grašcu. Rdečice plavajo semterje, poniloli rke — la kakor bliski življenje na vse strani. In če hočeš pliti, poklečehš, nagneš se in si zajameš vode v dlan —"

"Močel, vrag!" zagodnja nekdo. "Ljudje miró šele, on pa prepova o vodi."

Vasiljev se je združil in namah uhlani. Solnce pa je pripelako huje in huje, čedaje neusmiljenije, kakor da bi nas hotel pokončati.

"Brate, sedaj vasko bli bodo bačve tu," nas tolaži stotnik. In pričakovali smo te bačve z neuprnostjo, kakor da so polne cekinov. Pa saj bo do polne vode, romantične, dobre vode, in kje na svetu je kaj boljšega od vode?

Voda, voda!

In tamle, spred, je vse mirno, kakor utopljeno v soparici. Skora je rdečano prihaja k nam raztegnje krojnjev... Gotovo, Turki jih vodijo na vodo. Oni kopljejo konje, ni pa ni namo kapilice, da bi si pomohili grlo!

Vode!

"Čemu ležimo tu?" reče zamolčelo Kudinov. "Naj bi nas pustili nad Turke, tam je vode. Hej, hrabro bi se bili, ne rabili bi ojačati."

Pogledal sem na vojake; nekaj jih je sedelo, drugi so ležali, oprti na komele so nepremično gledali pred se na turško stran. Brepo so jim zarele močre oči. Moreče solnce je vliše in višje; njegovi usitjuči žarki so se naplčno padali na nas. Zevali smo kakor ribe, ki jih je valovje vrglo na obal, in kakor ribe smo koprneli po vodi. Še dve uri! Solnce nam je stalo nepremično nad glavami. Mnogo rojakov je sedela solnicarice otrpnela trupla polumrtvih so nočili na obvesovalihče, kjer se jim iz ba.

(Nadaljevanje na 3. strani.)

NIZKE CENE
 Vse parobrodne družbe so znižale cene za prekomorsko vožnjo.
 Kdor rojakov želi potovati v stare domovino, naj se v tej zadevi obrne na

FRANK SAKSER CO.
 109 Greenwich St. - NEW YORK CITY
 6104 St. Clair Ave. N. E. - CLEVELAND, OHIO

Moška oprava.
 Izdelovanje oblek

Lepi moderni klobuki, dobre trpečne bluze vsake vrste srnjice, kape, kravate, nogavice, vsa druga moška oprava. Izdelujejo se obleke poslušne po najnovejših krojih. Popravljanje s'arih oblek in bluz.

JOHN GORNICK
 5924 St. Clair Ave. Gletje na hlinu bluz

NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA
 pohištva
 IN
 železnine

in najbolje urejena

pogrebni zavod.

Imamo lastno zalogo ravnih kret, okraskov, oblek itd. Ozlejte si naše nove prostore in naš nov pogrebni zavod

6127 St. Clair Ave.
GRDINA & KNAUS.
 TELEFON: CENTRAL 2879-R.

Višit pr hranke v zemljišče (Real Estate)

Izberite si zemljišče, ki bode postalo v cast.

Kupite tam, kjer raste mesto, Nobena lastnina ne tako hitro po drži, kakor ona na

EUCLID AVENUE.

Vi lahko dobiti mnogo več obresti od vaših vplivnikov, kupite eno ali dve loti na Euclid Allotment, kakor če ga imate na banki in zemljišče je popolnoma sanacijski prostor.

Naš Iddings Allotment na Stop 7, Euclid Ave. je najljubši allotment (parceliranje), ki je bilo kdaj na prodaj občinstvu. Vzemite Cleveland in Falncerville glavno prago na Euclid Ave. do Stop 7 in pridete na zemljišče.

Pomislite, koliko denarja so napravili vlagatelji, ki so kupili avet na Euclid Ave. pred 5. ali 10. leti.

Pomislite \$300 in več kupi leta 40-140 na tem prostoru. Plačate se, kakor bolj prija kupovalcu. Euclid Ave. je na Stop 7 80 četver žrtek. Ploščane cenit so 50 četver. Čisto in dobro stanje in prekopni apertani, 5 in 6 četver obsestani kmetikov in lepa kolata drevesa.

Pili ali polji po kuzitici, ali se oglašite pri

Wm. AHLBURGH, 5602 ST. CLAIR AVE.
 (Lekarna Theo Urbana, ki vsa bode obkrali in vam razložil bolj natančno.)
 THE CLEVELAND REAL ESTATE and TITLE COMPANY,
 3. nadstropje, Electric Building, Main 194, Cent. 194.

DEMOKRAŠKI PREDSEDNIŠKI PREDSEDNIŠKI KANDIDAT WILLIAM JENNINGS BRYAN.

Pri predzadnji seji demokratske konvencije je bil nominiran za predsedniškega kandidata demokratske stranke W. J. Bryan, kar smo že prej lahko pričakovali, z 892 glasovi.

Pri glasovanju sta dobila tudi guvernar Johnson 45 glasov in sodnik Gray iz Delaware 69; toraj znaša vsa moč nasprotnikov 104 glasov.

Za podpredsedniškega kandidata je bil postavljen John W. Kern iz Indijane.

Teško, da bi bilo v zgodovini političnih bojev najti kje toliko in tako različnih mnenj o eni politični osebi, kakor se jih nastopa sedaj za demokratskega predsedniškega kandidata W. J. Bryana.

Nekateri ga hvalijo kot politika, ki pravzaprav zastopnika ljudstva in borilca za ljudske pravice, morda vse trdnosti in dela, drugi mu soper vse to odrežajo, njemu kot osebi in tudi stranki sami ne pripisujejo nobene življenjske moči več, kar pa nikakor ni res. Sleer je res, da jih je dosti, ki so zgubili zaupanje v demokratsko stranko, a to je samo na videz, sias. li, kar se lica delavskih mas. Ker vsak Američan gotovo simpatizira z vsa ali drugo stranko, z republikansko bolj rečeno s kapitalistično stranko se iz svojega principa ne more, ker kot reče v zatiraneec ne more stremeti po letem, kot srejni milijonar. On ima drugo težnjo in kakšne in druge potrebe.

Pri tem pa je pred vsem treba ugotoviti, kaj je obstanek, boj za vsakdanji kruh. Res je tudi, da se Slovec v času sreče, zadovoljstva in veselja ne zaveda toliko svojih pravic in proti njim simpatizira z demokratsko, — to je popolnoma naravno. A ko pride čas pomankanja, la boga, se vsakdo zaveda jasno svojega nestalnega položaja, svoje nemoči in hoto ali nehoti išče opore in za kletja zoper povzročitelje svoje nevarne. In delodajalca, ki ga je prej slabo skoro obhajal, sedaj slepo sovražni in črti ter išče moč zoper njega, ker ga amatra za svojega sovrača.

Dvo boj ne izvira, kakor marsikdo misli, iz sodnega dvo boja, ki se je v srednjoveškem nemškem sodnem postopanju rabil kot pomožno dokazilo in smatral za bojo sodbo ne le v sledečih razsodnih časih, marveč in v obilnejši meri pri drugih sporih. Zanimivo pa je, da so vitezovi svoje lastne spore mnogokrat izvajali pred takozvanim turairkim sodiščem, ki pa ni morda zaukazalo dvo bojev, ampak je natančno pretiskovalo dolično sporno sadovo ter kaznovalo krivca. Turnirji so bili viteške vaje z o rožajo, s lastmi se da morda primerljati dijaške mezure. Dvo boj je prvi del kazenskih in drugi polovici 18. stoletja na španskem. Koncil v Ar raudu leta 1473 je namreč sklepal da se odreče cerkveni pogreb vsem, ki umro v dvo boju. Že v početku 16. veka nahajamo dvo boj na Italijanskem, kakor to izhaja iz neke listine papeža Julija II., ki je leta 1509 prepovedal dvo bojevanje. Na Nemškem vidimo prve sledi dvo boja v drugi polovici 16. stoletja. Dokazano je, da so romanisti prinesli na Nemško poleg rimskega pravoslovja iz Italije tudi in pojem o časti. Kmalu se je dvo boj razširil po nemških vaučiliščih, ki torej v srednjem veku dvo boja se ni mo pomnila. Takrat so se dijakji prepeljali z meščani. Sploščna dijaštvo ni snalo nobeni orožja; ker so pa bili rokodelci oboroženi, dovolilo se je to tudi dijakom.

Razrada dvo bojevanja se je sprva jako počasi širila na Nemškem. V sledeči dvo boja se v začetku 17. stoletja niso poznali. Dvo boj se je smatral kot tuj, romanski običaj. Državni zbor v Regensburgu je leta 1651 izdal strogo prepoved proti "penalzu mu" ter razpustil vsa dijaška društva, ki so po tem na skrivnem toliko bolj cvetela. Koncem 17. st. letja so vsa dijaška društva več ali manj podivjala in posurovela. Takrat se je dvo boj udomačil na nemških vaučiliščih. Dve struji, nekako si nasprotni, sta se takrat pojavljali med dijaštvom: rekonstitutivno in "penalzuilne". Pri poslednji struji se je napovedoval dvo boj iz afektiranega, preširanega častoljublja, pri renomistih pa iz baharije in pretopaštva.

V drugi polovici 18. stoletja se je stvar okrepla malo na boljše, toda razsvadja je lilela dalje na skrivnem. Ustanovilo se je mnogo dijaških društev, ki so imela v svojih pravih obvezni dvo boj. Zlasti je na v rom ostru slovala. Sami načelniki dijaških društev so izjavljali, da bridko občutijo neprimernost in nevarnost

Bej proti jetiki.

Vsi civilizirani narodi sveta se bojujejo proti "bell kug" jetiki. Zdravniki so stali o tem, da je treba ludi pončiti v prvih znakih te bolezni, da se morejo bojevati zoper njo o pravem času. Izmed vseh znakov je najboljši navaden in najpri izguba slasi in lrbubanje, kar se pogosto prete in zanemari. Začni takoj rešiti Truberjevo ameriško zdravilno grenko vino ostravi vse boleznis bolezni. Po ostravi šolelec, mu ha moč in zmoglost sprejemati in prebaviti hrano. Ko se to zgodi, ste smagali, posebno, ako pridate še olčno lue in avci srak iz tega izposnate, kako valno je, da nikdar ne zanemarjate "navadne" izgube slasi. Triserjevo ameriško zdravilno grenko vino ostravi vse boleznis bolezni. Po lekarniku Joep Truber, 416 - 622 So. Astland Ave. Chicago, Ill.

Hile vam stavi in popravlja po niki cent, vsjak

JOHN JAKSIC,
 148 Rubin St., Lakewood, O.
 Nalaganje se lahko jeno tudi pri Grdina in Knaus.

"Prepovedano je tlekal pošiljati tuja posameznika, da se dratino Turkov k napada," odgovori stotnik. "Druga brigada pripoje šele proti se čera. Dolej moramo ostati tlekal!"

PRIPOROČILO ROJAKOM.
 ROJAKOM NAZNANJAMO, DA SMO POLNO NA NOVO UREDILI NASO

TISKARNO.

Zašli smo jo s govorni trkami in preskrbi in vseh delavce, ki razumejo svoj posel.

Tiskamo vsakovrstne tiskovine za zasebne, trgovske in druge. Predno daste delo drugo tiskarstvo, piliš nam se naročite pri nas:

pisemski papir, kuverta in vtiška, tiskate za srečanje, glazete za vesnica, piškote za predajalna, vabilo, vstopnice, šilke za pisanje, državna tiskovna društvena prava in

Aho naročite pri nas, si približate svoji delovni. Trudili se bomo, da bo in vsaka stvar, ki vam vendarli družev, za katere bomo nastavili posebno ceno.

DELO LIENO IN IZVRŠENO OB PRAVEM ČASU.

Tiskarna "AMERIKA"
 610 St. Clair Ave. N. E.

Na prodaj lepo trgovsko postopje na St. Clair, Rem 892 na meroce. Cena \$7900, na rpo \$2600. — 4606 St. Clair Ave. (78)

Na prodaj lepo trgovsko postopje na St. Clair, Rem 892 na meroce. Cena \$7900, na rpo \$2600. — 4606 St. Clair Ave. (78)

Na prodaj lepo trgovsko postopje na St. Clair, Rem 892 na meroce. Cena \$7900, na rpo \$2600. — 4606 St. Clair Ave. (78)

Na prodaj lepo trgovsko postopje na St. Clair, Rem 892 na meroce. Cena \$7900, na rpo \$2600. — 4606 St. Clair Ave. (78)

Na prodaj lepo trgovsko postopje na St. Clair, Rem 892 na meroce. Cena \$7900, na rpo \$2600. — 4606 St. Clair Ave. (78)

Tiskarna "AMERIKA"
 610 St. Clair Ave. N. E.

Na koga se zanesete

v slučaju bolesti in komuse poveriti v zdravljenje, ako hoče bolnik hitro in sigurno nazaj zadobiti izgubljeno zdravje? — Vedno je na takega zdravnika, katerega delovanje pozna in katerega mu priporočajo prijatelji in znanci, katere je že ozdravil.

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE

prvi, najstarejši in obče znani zdravniški zavod za Slovence v Ameriki vabi vse one, kateri so bolni ter so mogoče že zastoj trošili denar pri drugih zdravnikih, naj se obrnejo z zaupanjem na irkunesega zdravnika tega avda Dr. R. MIELKE-ja, kateri ima mnogoletno izkušnjo in kateri z najboljšim uspehom zdravi vse moške, ženske in otročje bolezni pa naj bodo iste akutne, ali zastarele (kronične), zunanje ali notranje. **Jetiko, sifilis, kakor tudi vse tajne spolne bolezni, zdravi hitro in z popolnim uspehom.** Zdravljenje spolnik bolezni ostane tajno.

Čitajte, kaj pišejo v zadnjem času od njega ozdravljeni bolniki.

Ozdravljen rane na licu od zobobola.

Čestiti gospod doktor! Jaz bi Vas iskreno zahvalim za Vaše zabljenosti, katero ste mi skarovali za dva meseca. Uverjen in prepričan sem, da sem se po Vaših zdravilnih zdravilih popolno ozdravil, sedaj pa se čutim zdrav, ko kdaj preslehnem. Zato Vas priporočam vsem otrokom po širni Ameriki. S spoštovanjem ostajam Vaš hvaležen in predan bolnik.

Vasim naznanim, da sem prvotno zdravila in se Vas zahvalim, ker ste mi zdrave postali. Sedaj sem popolnoma zdrav, pa so mi še zdravila ostala, zato se Vas iskreno zahvalim za svoje zdravilne kome, ako potrdite, da sem se na Vas obrnel, ker pri Vas se zares zdravi, dobim, kakor govori pomolgo.

Na razpolago imamo še mnogo takih pisem, katerih pa radi pomanjkanje prostora ne moremo priložiti. Komur bolezen ni natanko znana, naj piše po občini knjigo, "ZDRAVJE", katero dobi ZASTONJ ako pišmu priloži nekoliko znamk za poštnino. — Vsa pisma pišite v materinem jeziku ternajslavjate na sledeči naslov:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
140 WEST 34th STREET, NEW YORK, N. Y.

Znak nevarnosti.

Prav malo ljudi kar na enkrat nevarno stoli. Navadno čutijo najprej slabo razpoloženje predno jih napade bolezen, a ostane nezazoparjeno ali celo zanemarjeno. Tako razpoloženje je znak nevarnosti od strani narave. Lahko je bolečina, utrudljivost, slabost, a skoro vedno je to

zbuga slasti do jedi,

ki obrne našo pozornost na to, da nekaj ni prav. Pameten mož nikdar ne zanemari tega znaka, ker dobro ve, da je morda to oznanjevarje nevarne bolezni, četudi morda zgibe stran brez zdravjenja. Svetujemo Vam, da ste na varni strani, ako rabite tako!

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino.

To zdravilo deluje hitro. Vzbudi sleze želodeca in mišice ter napravi, da delajo. Ako se stene želodeca kako ranjene, jih v kratkem ozdravi. Storilo bo Vam toliko dobrega kot nobeno drugo zdravilo na svetu.

da zdravo slast do jedi, izpopolni vašo prebavo, zagotovi nemoteno spanje, očisti živce in

mišice, očisti kri, da zdravo barvo, postri energije in navdušenje, da popolno zdravje.

Ohranite bole celo vaše družino mreno in zdravje, ker se sme dati otroku ravnotelo kot stari osebi. Pomaga vsakomu želodec, zdravim in bolnim, ker regulira njegovo delovanje. To je edino dobro zdravilo za želodec.

Vprašanje. Ali ste že kdaj kapavili, da vas nekateri trgovci varajo s ponorenim "grenkim vinom" na mesto TRINERJEVEGA, ki je

edino pravo pristno grenko vino?

Pašite in varujte vas ponarejenja. Ako rabite zdravniškega nasveta, pišite nam in naš zdravnik ga vam bo dal brezplačno.

Rabi Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino pri vseh boleznih želodeca in prebavnih organov.

JOSEPH TRINER,

izdelovalec zdravilnih posebnosti.
616-622 So. Ashland Ave. - - - Chicago, Ill.

PO LEKARNAH. PO DOBRIM GOSTILNAM.

Pravica proti kmetom.

Pravica, ali mi daj, kar hočeš, je svoja!

"Kaj ti nisi nič dobil? No, zdaj bo mir, vidiš mi več, vse bave se že preobrili!"

"Nič nisem dobil," odgovorim. "Diam ti, kar hočeš, le polirek mi pri voščil!"

"Ne vem," se obotavlja. "Imam je za se in za Vasiljeva. Škoda bi ga bilo, če umre."

V meni vtano sebičnost. Vasiljev mora biti umreli. Najem ti drugoga ki bi mi dal vodo, če ne Kudinov? Se dalje bo me mučila seja, in nasadnje bom moral umreti, kakor Vasiljev. V hipu mi živigne v glavo zviti načrt: Kudinova prepričam, da je Vasiljev mrtev, in njegov delež dobim jaz.

"Vasiljev je že mrtev," se zlažem. "Na lasne oči sem videl, kako se je izlegel. Njemu vidiš ničesar, več ni treba, ničesar. Kaj, mrljen pomeš vode? Jaz pa omagam..." Tujak hoče, vzemi dva rublja za polovico, daj mi, za božjo voljo, daj!"

Moral sem biti tak, da sem zaalu bil usmiljenja: Kudinov pa je še ko lebal.

"No, če je mrtev, Bog mu daj ne besa; dober fant je bil... da, to v jako življenje... No, daj ateklesico, da ti malo natočim. Rublje ps firani usse."

Vedel sem, zakaj je zahteval moje posodo; bal se je, da bi mu vsoga ne popil — uganil je.

Čez nekoliko trenutkov sem slasi: do požari toplo, umazano vodo, dišelo po hlovi, in zdelo se mi je, da se ukdar nisem pil kaj tako prijetnega. Kudinov je parkrat popr ter ljubeče pobotal steklenico, češ:

"To sbranim, imel bomo še kaj prestat. No, koliko časa boš še se del brez vode?"

Nisem mu odgovoril. Hotel sem se piti, a nisem čutil več tiste ostre mučbe žeje, kakor poprej, ko sem pizabil na vse drugo na svetu. In v tem hipu me je postalo srām zaradi Vasiljeva. Spomnil sem se, kako je ble del o vodi, kakor je omedlel.

Krog nju se je kovala razburjena množica ter preobračala prame hačve na vse strani, da bi dobila še kapljo vode.

"No, zdaj pa pojdiva k stotnjil," prične Kudinov. "Tu nimava več kaj opraviti, vse je izginalo."

Šla sva.

"Kudinov," ga nagovorim, obrnl: "A obraz namenoma vstran, "analagal sem te, Vasiljev je le omedlel, še živi!"

Nisem se končal, ko se Kudinov ustavi. Nehote obstanem tudi jaz in dvignem glavo. Pogleda se srečata, in jaz povestim oči: toliko sančeva- nje me je zadelo a Kudinovega obraza.

"Podla duša!" zakričim in pijune pred me. "Krepkejši si od njega, zdrži bi še do mraka, da pade rosa, in on, op, kdaj umre? Fej! In se mene si v greh zapeljaj!"

Okreni se je ter planil, tje, kjer je ležal Vasiljev. Videl sem, kako je diral, se nagnil nadenj ter mu namakal glavo z ostantkom vode. Ni pomisljal, da njemu nič ne ostane.

Vse lo sem gledal. Prestrašen sem stal v daljavi, da bi ne čul njegovih opravičenih očitkov. In polastila se me je groza kakor Kajna, ko je ubil brata...

DRUSTVENO NAZMANILO.
Hrvatsko društvo sv. Nikole, od zek 22. N. H. z. pozivlja vse člane na izvanredno sejo, ki se vrli v arado dne 22. julja točno ob 8. uri zvečer v cerkveni dvorani na 1369 E. 40. oosta.

Društveniki se opozarjajo, da eden drugega na isto opozorilo. M. Rušnov, A. Tišler, preda. (9) tajnik.

Denarje v staro domovino

pašljamo:

za 10.35	50 kron
za 20.45	100 kron
za 40.90	200 kron
za 102.25	500 kron
za 204.00	1000 kron
za 1018.00	5000 kron

Postarinja je včeta pri teh svotah. Doma se nakazuje vse te popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarje pošiljate izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dne.

Denarje nam je poslati najprihitneje do \$25.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO., 109 Greenwich St., New York, 6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

SLOVENCEM V POGLED.

Čestni direktor Collins N. Y. Medical Institute:—

Jaz Vam naznanjam, da sem sedaj zdrav pa nisem še vseh medicin porabil, jih imam še za par dni. Zahvalim se za zdravila, kateri ste mi postajali, da sem zupet ozdravil hvala Bogu. Bog Vam stotero poplačaj Vašo dobroto. Kadar bodem spet kaj potreboval se bodem vedno la na Vas obrnil.

Vas pozdravljam in ostajam Vaš hvaležen!

Frank Novak, Look No. 3, Allegheny, Pa.

Pravica proti kmetom.

Pravica, ali mi daj, kar hočeš, je svoja!

"Kaj ti nisi nič dobil? No, zdaj bo mir, vidiš mi več, vse bave se že preobrili!"

"Nič nisem dobil," odgovorim. "Diam ti, kar hočeš, le polirek mi pri voščil!"

"Ne vem," se obotavlja. "Imam je za se in za Vasiljeva. Škoda bi ga bilo, če umre."

V meni vtano sebičnost. Vasiljev mora biti umreli. Najem ti drugoga ki bi mi dal vodo, če ne Kudinov? Se dalje bo me mučila seja, in nasadnje bom moral umreti, kakor Vasiljev. V hipu mi živigne v glavo zviti načrt: Kudinova prepričam, da je Vasiljev mrtev, in njegov delež dobim jaz.

"Vasiljev je že mrtev," se zlažem. "Na lasne oči sem videl, kako se je izlegel. Njemu vidiš ničesar, več ni treba, ničesar. Kaj, mrljen pomeš vode? Jaz pa omagam..." Tujak hoče, vzemi dva rublja za polovico, daj mi, za božjo voljo, daj!"

Moral sem biti tak, da sem zaalu bil usmiljenja: Kudinov pa je še ko lebal.

"No, če je mrtev, Bog mu daj ne besa; dober fant je bil... da, to v jako življenje... No, daj ateklesico, da ti malo natočim. Rublje ps firani usse."

Vedel sem, zakaj je zahteval moje posodo; bal se je, da bi mu vsoga ne popil — uganil je.

Čez nekoliko trenutkov sem slasi: do požari toplo, umazano vodo, dišelo po hlovi, in zdelo se mi je, da se ukdar nisem pil kaj tako prijetnega. Kudinov je parkrat popr ter ljubeče pobotal steklenico, češ:

"To sbranim, imel bomo še kaj prestat. No, koliko časa boš še se del brez vode?"

Nisem mu odgovoril. Hotel sem se piti, a nisem čutil več tiste ostre mučbe žeje, kakor poprej, ko sem pizabil na vse drugo na svetu. In v tem hipu me je postalo srām zaradi Vasiljeva. Spomnil sem se, kako je ble del o vodi, kakor je omedlel.

Krog nju se je kovala razburjena množica ter preobračala prame hačve na vse strani, da bi dobila še kapljo vode.

"No, zdaj pa pojdiva k stotnjil," prične Kudinov. "Tu nimava več kaj opraviti, vse je izginalo."

Šla sva.

"Kudinov," ga nagovorim, obrnl: "A obraz namenoma vstran, "analagal sem te, Vasiljev je le omedlel, še živi!"

Nisem se končal, ko se Kudinov ustavi. Nehote obstanem tudi jaz in dvignem glavo. Pogleda se srečata, in jaz povestim oči: toliko sančeva- nje me je zadelo a Kudinovega obraza.

"Podla duša!" zakričim in pijune pred me. "Krepkejši si od njega, zdrži bi še do mraka, da pade rosa, in on, op, kdaj umre? Fej! In se mene si v greh zapeljaj!"

Okreni se je ter planil, tje, kjer je ležal Vasiljev. Videl sem, kako je diral, se nagnil nadenj ter mu namakal glavo z ostantkom vode. Ni pomisljal, da njemu nič ne ostane.

Vse lo sem gledal. Prestrašen sem stal v daljavi, da bi ne čul njegovih opravičenih očitkov. In polastila se me je groza kakor Kajna, ko je ubil brata...

DRUSTVENO NAZMANILO.
Hrvatsko društvo sv. Nikole, od zek 22. N. H. z. pozivlja vse člane na izvanredno sejo, ki se vrli v arado dne 22. julja točno ob 8. uri zvečer v cerkveni dvorani na 1369 E. 40. oosta.

Društveniki se opozarjajo, da eden drugega na isto opozorilo. M. Rušnov, A. Tišler, preda. (9) tajnik.

Denarje v staro domovino

pašljamo:

za 10.35	50 kron
za 20.45	100 kron
za 40.90	200 kron
za 102.25	500 kron
za 204.00	1000 kron
za 1018.00	5000 kron

Postarinja je včeta pri teh svotah. Doma se nakazuje vse te popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarje pošiljate izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dne.

Denarje nam je poslati najprihitneje do \$25.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO., 109 Greenwich St., New York, 6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

SLOVENCEM V POGLED.

Čestni direktor Collins N. Y. Medical Institute:—

Jaz Vam naznanjam, da sem sedaj zdrav pa nisem še vseh medicin porabil, jih imam še za par dni. Zahvalim se za zdravila, kateri ste mi postajali, da sem zupet ozdravil hvala Bogu. Bog Vam stotero poplačaj Vašo dobroto. Kadar bodem spet kaj potreboval se bodem vedno la na Vas obrnil.

Vas pozdravljam in ostajam Vaš hvaležen!

Frank Novak, Look No. 3, Allegheny, Pa.

Pravica proti kmetom.

Pravica, ali mi daj, kar hočeš, je svoja!

"Kaj ti nisi nič dobil? No, zdaj bo mir, vidiš mi več, vse bave se že preobrili!"

"Nič nisem dobil," odgovorim. "Diam ti, kar hočeš, le polirek mi pri voščil!"

"Ne vem," se obotavlja. "Imam je za se in za Vasiljeva. Škoda bi ga bilo, če umre."

V meni vtano sebičnost. Vasiljev mora biti umreli. Najem ti drugoga ki bi mi dal vodo, če ne Kudinov? Se dalje bo me mučila seja, in nasadnje bom moral umreti, kakor Vasiljev. V hipu mi živigne v glavo zviti načrt: Kudinova prepričam, da je Vasiljev mrtev, in njegov delež dobim jaz.

"Vasiljev je že mrtev," se zlažem. "Na lasne oči sem videl, kako se je izlegel. Njemu vidiš ničesar, več ni treba, ničesar. Kaj, mrljen pomeš vode? Jaz pa omagam..." Tujak hoče, vzemi dva rublja za polovico, daj mi, za božjo voljo, daj!"

Moral sem biti tak, da sem zaalu bil usmiljenja: Kudinov pa je še ko lebal.

"No, če je mrtev, Bog mu daj ne besa; dober fant je bil... da, to v jako življenje... No, daj ateklesico, da ti malo natočim. Rublje ps firani usse."

Vedel sem, zakaj je zahteval moje posodo; bal se je, da bi mu vsoga ne popil — uganil je.

Čez nekoliko trenutkov sem slasi: do požari toplo, umazano vodo, dišelo po hlovi, in zdelo se mi je, da se ukdar nisem pil kaj tako prijetnega. Kudinov je parkrat popr ter ljubeče pobotal steklenico, češ:

"To sbranim, imel bomo še kaj prestat. No, koliko časa boš še se del brez vode?"

Nisem mu odgovoril. Hotel sem se piti, a nisem čutil več tiste ostre mučbe žeje, kakor poprej, ko sem pizabil na vse drugo na svetu. In v tem hipu me je postalo srām zaradi Vasiljeva. Spomnil sem se, kako je ble del o vodi, kakor je omedlel.

Krog nju se je kovala razburjena množica ter preobračala prame hačve na vse strani, da bi dobila še kapljo vode.

"No, zdaj pa pojdiva k stotnjil," prične Kudinov. "Tu nimava več kaj opraviti, vse je izginalo."

Šla sva.

"Kudinov," ga nagovorim, obrnl: "A obraz namenoma vstran, "analagal sem te, Vasiljev je le omedlel, še živi!"

Nisem se končal, ko se Kudinov ustavi. Nehote obstanem tudi jaz in dvignem glavo. Pogleda se srečata, in jaz povestim oči: toliko sančeva- nje me je zadelo a Kudinovega obraza.

"Podla duša!" zakričim in pijune pred me. "Krepkejši si od njega, zdrži bi še do mraka, da pade rosa, in on, op, kdaj umre? Fej! In se mene si v greh zapeljaj!"

Okreni se je ter planil, tje, kjer je ležal Vasiljev. Videl sem, kako je diral, se nagnil nadenj ter mu namakal glavo z ostantkom vode. Ni pomisljal, da njemu nič ne ostane.

Vse lo sem gledal. Prestrašen sem stal v daljavi, da bi ne čul njegovih opravičenih očitkov. In polastila se me je groza kakor Kajna, ko je ubil brata...

DRUSTVENO NAZMANILO.
Hrvatsko društvo sv. Nikole, od zek 22. N. H. z. pozivlja vse člane na izvanredno sejo, ki se vrli v arado dne 22. julja točno ob 8. uri zvečer v cerkveni dvorani na 1369 E. 40. oosta.

Društveniki se opozarjajo, da eden drugega na isto opozorilo. M. Rušnov, A. Tišler, preda. (9) tajnik.

Denarje v staro domovino

pašljamo:

za 10.35	50 kron
za 20.45	100 kron
za 40.90	200 kron
za 102.25	500 kron
za 204.00	1000 kron
za 1018.00	5000 kron

Postarinja je včeta pri teh svotah. Doma se nakazuje vse te popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarje pošiljate izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dne.

Denarje nam je poslati najprihitneje do \$25.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO., 109 Greenwich St., New York, 6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

SLOVENCEM V POGLED.

Čestni direktor Collins N. Y. Medical Institute:—

Jaz Vam naznanjam, da sem sedaj zdrav pa nisem še vseh medicin porabil, jih imam še za par dni. Zahvalim se za zdravila, kateri ste mi postajali, da sem zupet ozdravil hvala Bogu. Bog Vam stotero poplačaj Vašo dobroto. Kadar bodem spet kaj potreboval se bodem vedno la na Vas obrnil.

Vas pozdravljam in ostajam Vaš hvaležen!

Frank Novak, Look No. 3, Allegheny, Pa.

Pravica proti kmetom.

Pravica, ali mi daj, kar hočeš, je svoja!

"Kaj ti nisi nič dobil? No, zdaj bo mir, vidiš mi več, vse bave se že preobrili!"

"Nič nisem dobil," odgovorim. "Diam ti, kar hočeš, le polirek mi pri voščil!"

"Ne vem," se obotavlja. "Imam je za se in za Vasiljeva. Škoda bi ga bilo, če umre."

V meni vtano sebičnost. Vasiljev mora biti umreli. Najem ti drugoga ki bi mi dal vodo, če ne Kudinov? Se dalje bo me mučila seja, in nasadnje bom moral umreti, kakor Vasiljev. V hipu mi živigne v glavo zviti načrt: Kudinova prepričam, da je Vasiljev mrtev, in njegov delež dobim jaz.

"Vasiljev je že mrtev," se zlažem. "Na lasne oči sem videl, kako se je izlegel. Njemu vidiš ničesar, več ni treba, ničesar. Kaj, mrljen pomeš vode? Jaz pa omagam..." Tujak hoče, vzemi dva rublja za polovico, daj mi, za božjo voljo, daj!"

Moral sem biti tak, da sem zaalu bil usmiljenja: Kudinov pa je še ko lebal.

"No, če je mrtev, Bog mu daj ne besa; dober fant je bil... da, to v jako življenje... No, daj ateklesico, da ti malo natočim. Rublje ps firani usse."

Vedel sem, zakaj je zahteval moje posodo; bal se je, da bi mu vsoga ne popil — uganil je.

Čez nekoliko trenutkov sem slasi: do požari toplo, umazano vodo, dišelo po hlovi, in zdelo se mi je, da se ukdar nisem pil kaj tako prijetnega. Kudinov je parkrat popr ter ljubeče pobotal steklenico, češ:

"To sbranim, imel bomo še kaj prestat. No, koliko časa boš še se del brez vode?"

Nisem mu odgovoril. Hotel sem se piti, a nisem čutil več tiste ostre mučbe žeje, kakor poprej, ko sem pizabil na vse drugo na svetu. In v tem hipu me je postalo srām zaradi Vasiljeva. Spomnil sem se, kako je ble del o vodi, kakor je omedlel.

Krog nju se je kovala razburjena množica ter preobračala prame hačve na vse strani, da bi dobila še kapljo vode.

Pravica proti kmetom.

Pravica, ali mi daj, kar hočeš, je svoja!

"Kaj ti nisi nič dobil? No, zdaj bo mir, vidiš mi več, vse bave se že preobrili!"

"Nič nisem dobil," odgovorim. "Diam ti, kar hočeš, le polirek mi pri voščil!"

"Ne vem," se obotavlja. "Imam je za se in za Vasiljeva. Škoda bi ga bilo, če umre."

V meni vtano sebičnost. Vasiljev mora biti umreli. Najem ti drugoga ki bi mi dal vodo, če ne Kudinov? Se dalje bo me mučila seja, in nasadnje bom moral umreti, kakor Vasiljev. V hipu mi živigne v glavo zviti načrt: Kudinova prepričam, da je Vasiljev mrtev, in njegov delež dobim jaz.

"Vasiljev je že mrtev," se zlažem. "Na lasne oči sem videl, kako se je izlegel. Njemu vidiš ničesar, več ni treba, ničesar. Kaj, mrljen pomeš vode? Jaz pa omagam..." Tujak hoče, vzemi dva rublja za polovico, daj mi, za božjo voljo, daj!"

Moral sem biti tak, da sem zaalu bil usmiljenja: Kudinov pa je še ko lebal.

"No, če je mrtev, Bog mu daj ne besa; dober fant je bil... da, to v jako življenje... No, daj ateklesico, da ti malo natočim. Rublje ps firani usse."

Vedel sem, zakaj je zahteval moje posodo; bal se je, da bi mu vsoga ne popil — uganil je.

<

Gospod Vitič.

(Special Team Lab.)

17.

Četel je bila v vojno krajino, da bi mu vrnila poročilo o njej, sel se...

Nekoliko tistembe v te teške čase je prineslo to, da je Erazem odšel v njegovo službo. Obnovil se mu je spet spomin na Katarino in ljubil ga je kakor svojega sina.

Tako je prošla zima in v zgodnji pomladi so prešli napadi čez mejo. Zato se je vrnil Vitič v Ljubljano, kjer je dobil povelje, naj odide v vojno krajino in pregleda trdnjave po Dolenskem. Takrat mu je prišlo na um, da spravi Jeleno k svojemu staremu prijatelju.

Bolj in bolj se mu je sedaj vanebrljalo srce, ko se je bližal Gorjanem in je stival za njimi tih podgorje vas s razbitimi hišami... Vsi stari boji, oditanja, stare skrbi, vse se je ponavljalo. Novo življenje je bilo in mlade prirode ob čisti. Njena noč na gradu in sivi spomin na Katarino so se čudno pomešali in ga dopogajali. Vsem pa je bilo nekaj skrivnega, kakor da je Jelena omlajna Katarina, kakor nadomestilo za njo, kakor plačilo za dolga teška časa življenja in zapuščeni. Bilo je, kakor se je bilo postaralo in se skozi umirilo. Sam se ni čutil starega, čutil je v sebi krepko moč, ki bi se mogla meriti s vsakim mladim junakom in tem krepkejša je, ker je omlajna in okrepljena v novem globočnem četu, v sivi, razbiti ali, ki se daje junaku ljubezen do šene tembolj takrat, ko mu je bliža. Samo učenje mora dati veliko moč. Čutil je v sebi zavest, da ispolni dolžnost in da mu ni moglo kaliti nje na svoj pravi.

Tako je premišljal gospod Vitič in se je oznanilo pogledati brado. Ozrl se je na Erasma in je rekel:

"Zamisliti ste se, gospod?"

Mladost je sardel; njegove misli so bile odletale v lepe doleže neznanje, polne čudovitih dogodkov, tabujev so vedel pripovedovati pevci iz svetih časov. Tuintam se je pokazal vrh izas hribov ter je vabidil mladi o lepih dogodkih. V resnici pa ga je skrbnjalo le eno vprašanje: ljubil bi gospod Vitič Jeleno, in strah mu je bil polni srca, jeli se živa, ali niso morali napadli Turki one vas, ali je upadla jutri ali ne.

Mislil, da so gradovi dovolj utrjeni ali ne, je odgovoril gospodu Vitiču.

Drugi dan proti večeru je četa prestopila Kolpo, in se bližala podgorju vasi. Ko je gospod Vitič stopil na drugi breg, je izpodhodel konja in je bil kmalu daleč spraved pred četo. Tako ga je zaveselilo, ko je zagledal vas in ljudi ob reki.

V največjem diru je pridiral pred četo na vas, skočil je s konja ter bil v vasi, da je gospodarica prestrašena zidknila v veš. Odprl je vrata v lobo in zagledal je tam Jeleno. Stala je ob mizi in prdel se v njo, kaj se godi, je klečal pred njo in ji poljubljil roke. Ta trenutek se je čutil sam sebi, kako jo je namočno zagrpil, kajti čimbolj se je bližal njej, tembolj se je bal, da plane in sovražni ljudje odkod in mu jo odneso s seboj.

"Samo, da te še vidim, golobica moja," je ispregovoril.

Stala je kakor okameceta pred njim.

"Gospod, ti si, kako si me prepoznal?"

A on ni videl nič in ni slišal nič. Pričakal je nje roke na ustne in se spetal.

"Jelena, Jelena, ti, sreča moja, odpusti."

Pogledal ji je v obraz. Bila je, kakor jo je bil pustil, je poteza na obrazu niso bile več otroške temveč so bile zelo resne.

"Kdaj si prišel, gospod?" ga je vprašala.

"Odpusti, tako dolgo se nisem vrnil k tebi."

"Bodi vendar, gospod, truden si," mu je rekla.

Sedel je poleg nje in je se vedno držal njeno roko. Čutil je, kdaj bolj aogo kdaj poprej, kako se boji sanjo, da jo ne izgubi. Ni ji mogel tega povedati.

"Pripoveduj, kako je bilo," ji je rekel.

"Bilo je dolgočasno," je odgovorila, "utekla bi bila, ko bi bila mogla."

"Kam bi bila utekla?"

"Vasem kam... Enkrat so prišli Vladi, a napodili so jih vojaki. Sovražniki so mislili, pač tudi, da si ti tukaj, gospod, in so se bal vasi in okolice. Boje se te zelo..."

"Samo, da si zdrava, živa..."

"Bila sem kakor kraljica, gospod."

"Ti si kakor kraljica," in sopes ji je poljubil roko.

"A sedaj hočem drugam, gospod! Ali si kaj povedel o mojih sorodnikih?"

To vprašanje mu je skalo veseleje.

"Ne, nisem," je odgovoril, "a pripravil sem ti varno zavetje. Poideš tja?"

Povesila je glavo in on je čutil, zakaj.

"Ali si sam prišel, gospod?" je vprašala Jelena čez kratak čas.

"Ne, a četo..." Gospod Vitič je čutil, da se bo moralo razjasniti to, kar ni jasnega med njima. Zinaj se je začel peket konjskih kopit, Jelena je odhitela iz sobe in obstala na pragu. Vitič je počasi in zamisljen odšel za njo. Ravno se je dvignil Erazem v sedlu ter lahno skočil na tla. Za njim so vojaki poskakali raz konje.

Erazem je zagledal Jeleno na pragu in Vitiča poleg nje.

Držal je so svojega čiliga konja za uzdo. Ozrl se je na Jeleno, skrit očen je začel v njegovih očeh, čutil je vročo rdečico na obrazu. Ta trenutek mu je odgovoril na vsa neznanja vprašanja, ki so ga bila vznemirjala na potu. Želelo se mu je, da je ona vanj upris svoj pogled, a ni se je upal pogledati. Jasnou mu je bilo, da je ona Vitičeva, da mora biti njegova... Stal je ponosno vzravnan in čakal, kaj mu zapove poveljnik.

"Mlad gospod je tvoj tovariš," je vprašala Jelena Vitiča.

"Da... Mlad je in se mora učiti bojevanja," je odgovoril Vitič; pogledal je na četo in ukazal Erasmu: "Pojdite k Timoteju, tam dobite vse potrebno."

Par kmetov se je pridružil Erasmu. Prvi mu je prijel konja, drugi je kazal pot in je pripovedoval Erasmu o slabih stanjih. Erazem je stopal za njima zamisljen, s trdimi koraki. Vojaki so se razgubili s konji po vasi ter si potskali prenočišča.

Gospod Vitič se je vrnil s Jeleno v sobo.

"Pripravil sem ti tvoj svetje, golobica," je rekel "in treba bo oditi."

"Tako?"

"Čim prej, tem bolje... Tu ni varno..."

"A zakaj sedaj, gospod, ko si ti tukaj in vsa četa?"

"Spomlad so ti kraji nevarni, ne ve se danes, kaj prinese jutrišnji dan."

Ona je molčala, on pa jo je gledal s utrujenimi očmi.

"A sedaj se ne, gospod, saj sem varna pri tebi."

Gospod Vitič se je posmejal: "Hm, prej si pa hotela, da bi šla odotid..."

"Da, šla bi, a kam v svet, ne na zapuščeni grad."

"A zakaj hočeš v svet..." Prijel je zopet nje roko.

"Ne muč me, gospod..." je proala in solze so ji zalile oči.

To ga je vznemirilo.

"Jelena, ali me ljubiš?" jo je vprašal.

"Kdo te ne bi ljubil, gospod, ko si tako dober."

"Vidiš, gospodična, jas te ljubim in zato se bojim zato," ji je dejal. Stala je pred njim zamisljena in gledala je preko njega, kakor da se mu ne upa pogledati v oči.

"Ako me ljubiš, dovolj, da ostanem pri tebi in ne pošilja me proč, navadila sem se tu..."

"Ostan, ostan s menoj..." ji je rekel. Začel ji je pripovedovati o svojih pohodih, ragovarjala sta se dolgo in gospodu Vitiču se je zdelo, da se ne ni nikdar zabaval s njo tako lepo.

"In kaj mi še more dati?" se je vpraševal, "ali ne zahtevam prevec od nje, saj je tako mila, dobra. Ali sem vreden, nje ljubezni za to, kar sem zakrivil?"

Poslovil se je od nje precej pozno in ni se branila, ko jo je poljubljil po volji.

"Golobica moja, sreča moja," ji je šepetal, "ti ostanes s menoj..."

Ko je odhajala domov, je postal na vasi. Tih pomladanska noč je ležala po dolini. Pod vasio je šumela reka. Po vasi je bila tema, silsko se je namo hranje konj, ki so ježali okoli postojlji "Ljubi me vendar!" si je mislil gospod Vitič in se naslonil na meč. Zagledal se je tako v mlado pomladansko noč in je razmišljal dolgo. Čutil je v arcu veliko srečo, toda v resnici tako, ali se mu to samo del valed njegove nezaupljivosti do ljudi in sveta.

Zjutraj zgodaj, preden so se prebudile koče, je odšla četa na ogleda.

XI.

Poslej so tekli dnevi drug drugega mu enaki. Pomlad se je bila razcvetela po bregih in dolinah. Griči so bili ooseneni, na polju so se pojavili prvi sejaki. Delali so počasi in leno, nekaj malokdo je upal, da arečno spravi setev pod streho. Mčkolod se je glasila prijazna pomladanska pesem, pravega življenja ni bilo nikjer. Kraji okoli in okoli so bili puni in zapušteni.

Četa je hodila na ogleda v drvih od delkih, prava je vodil gospod Vitič sam, drugoga Erasma. Odhajali so spet in se so vratali zahtevno, vsaki pa lelo čez vse dni. Na potu je našel četa na pošganu selišča in na opustoseno pokrajino, na čem so srečavali potuloče množice, ki so bežale proti vojni krajini ter so pri povodovle o, napadli, ki se gode vsak dan ob Savi in Kolpi. Vse je kazalo, da bo pomlad viharna.

Erazem se je ogibal hiše, kjer je stanovala Jelena. Prenočišče je imel v majhni koči ob reki in tako je ni videl več od onega trenutka. Njegove noči so bile težke in nemirne. Hotel je vedeti, če ga je še poznala, ali če ga ni morda pozabila že zdavnaj. A govoriti ni hotel o njej niti s Vitičem, niti s kom drugim. Ljubil je prevec junaka, da bi mu bil mogel močiti tihno srečo. Prišla so mu včasih na misel vprašanja, ljubi li tudi Jelena sirega junaka, toda premišljal ni hotel o tem. Da, preverjen je bil celo, da je Jelena Vitičeva, ker jo je bil rešil on. Boleati, ki so mu polnile mlado dušo sprjčo tega, da je sedaj tihou nje in vendar tako daleč, je hotel ušušiti v bojih. Upal je, da trči kdaj na pohodnih skupaj s večjo četo in konje bo tako tekli dni.

Vitiču je bil zelo všeč mladi junak, ki je vsak dan kazal večjo moč. Hvalil ga je tudi Jelena... Nekod je Erazem s četo našel na točno vohunov, ki jih je potem zasledoval, in povratek je bil zelo nemiren. Zvečer so videli v daljavi sij požara. Ko se je vrnil Erazem v vas, je hotel početi Vitiču o ogledih. Toda Vitičeva četa je bila odšla na drugo stran in se se ni bila vrnila. Erazem je odšel k Jeleni v hiši, da tam dobi Vitiča, toda našel je Jeleno samo v sobi...

"Ni tukaj gospoda?" je vprašal in začutil je takoj, da ni storil prav, ko je šel sem.

"Ne, ni ga," je odgovorila Jelena s jasnim glasom. Obstal je bil pri vratih in si je je konj upal pogledati. Poklonil se je in hotel je takoj oditi.

"Kje si hodil, gospod, tako dolgo?" ga je vprašala ona s preprostim glasom, ki pa je bilo v njem toliko vstopiljvega. Erazem je čutil, da je storil prav, ker je prišel.

"Na ogledih, gospodična," je odgovoril.

"In kaj si videl?"

"Požar... Ogenj... slabo znamenje..."

Čutil se je, kako da je zapazila, da za nekaj dni ni bilo v vas.

"Torej vojska?"

"Mogoče, da gre vojska."

Za trenutek sta oba molčala.

"Zakaj ne prideš nikdar k nam, gospod?" je vprašala Jelena.

"Ne vem, če smem, gospodična..."

Čutil je, kako mu je kri zalila srce; ni se upal gledati, a ona ga je gledala neprestano.

"Zakaj ne bi smel," se je začudila, kakor da bi bilo to samo po sebi uumljivo. "Ti si bil vendar pri nas, gospod..."

"Da, toda misli sem, da je gospodična na to pozabila..."

"A ti, gospod, nisi pozabil..."

"Ne, nikdar..."

Sedla je k mizi in se naslonila. Nje oči so gledale skozi okno v večer...

"Velika neureča te je zadelo, gospodična... Tudi moj pohratim je mitez," je rekel Erazem.

Ona je molčala.

"Možokrat sem hotel priti k tebi, gospodična; tako sem bil vesel, ko sem te ugledal zopet... Toda bal sem se, da ne bi bilo po volji gospodu..."

je rekel sonet; hotel je povedati vse.

"Ali ne čutiš, gospod, osamelosti?" Erazem ni vedel, kako osamelost misliti, avojo all njegovo. Naslonil se je na meč in rekel: "Gospodična, ki jo ljublj največji junak med junaki, ni osamela..."

Pogledala ga je in si zakrila obraz s rokami. Erazem tega ni mogel razumeti. Najbolje se mu je zdelo, da odide.

"Bodi zdrava, gospodična," je rekel in se poklonil.

"Pridi še, gospod," je rekla in dvignila glavo.

Erazem je odšel k reki; dolgo je stal na bregu in premišljal o vsem. Živo se je spominjal trenutka, ko jo je srečal prvič, ko je vpričo njega

čutila brata in se je ljubavno nagnila v njegovemu srcu. Bolj je bolj se mu je stal vdajevati vprašanje, ali ljubi Jelena Vitiča, ali je srečna s njim? Vesel pomislilni vster je glavno po dolini ob reki. Erasmu ni uspelo, ni, da se je usti.

Na vas je nastal sm. Vratila se je četa Vitičeva. Sedaj se je četa spomnila, da ima govoriti o važnih rečeh s Vitičem. Odhitel je na vas. Onda kaj je bil velik nesre. Četa Vitičeva se je spustila na pot v boj s topani, in je pripetjala nekaj pomešev s seboj.

"Bili se vojska," je rekel gospod Vitič, "intri se pomaknemo nazaj." (Konec prihodnjaj.)

Otekle in potne noge. Ako se vam nose potijo, ali ako oteka, tedaj ni boljšega pomočnika, kakor je Severov Prešek za noge, ki prečene slab duh in pot ter odstrani otekline nog. Operite si noge predno ideš počivati. Ko drugo jutro vstanete denite v čevlje malo tega praška, ki bo ohranil vaše noge suhe in zdrave. Nadržite tudi noge s praškom. Cena je 25 centov. Prodaja se v vseh lekarnah: W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Varna banka. Cleveland Trust Co. je ena najmočnejših bank v deželi. 4 odstotke obresti na hranilne vloge. The Cleveland Trust Company. St. Clair urad: Vogel St. Clair - E. 40. St. A. L. Assmus, Mgr. Urad v Collinwoodu: Collinwood, O. F. H. Houghton, Mgr.

ALBERT KROECKEL. Zavarovanje proti ognju. 1486 Addison Rd. Oba telefona. Se priporoča rojakom.

SIVALNI STROJI. Novi in prekuptjeni. Od \$2 naprej. - Singer družni in krojaški stroji na inlike obroke po 50c na teden. Razne priprave. 6024 St. Clair Ave. Odprto večer.

FRANK ZAKRAJSEK. (Plumber.) se priporoča rojakom za popravljanje plinovih igas) na prav, cevi in za papiranje sob. Postrežba točna. Cene nizke. 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O. Telefona: Cent. 7887 R.

Angleščina v 3 do 6 mesecih. Angleščina, lepopisje, slovenščina, računstvo. Ponek se vrši potom dopisovanja. Polasnila zastoj. Slovenska korespondenčna šola. Box 181 S. H. Cleveland, Ohio.

J. N. Gosar Co. 5312 Butler St. Pittsburg, Pa. Se priporoča pred duhovščini in slavni slovenskim društvom v napravo zastav, regalij, gumbov, slik, kipov, križev, molitvenikov, razglednic itd. Nikjer boljše in cenejše! Plašite po ceni! SLOVENEK PODPIRAJ SLOVENCA!

50,000 knjig zastoj. V tej knjigi vidite mnogo slik in dobite navodila, kako se morete zdraviti doma. Zlasi za ljudi, ki trpijo na kakih posebnih boleznih, na nezvoznosti in slabi krvi. Plašite nam slovensko. Nasvet zastoj. - Uradne ure od 2. do 4. V nedeljo od 10. do 12. Dr. Jos. Lister & Co. 22 Fifth Ave. S. L. 7 Chicago, Ill.

ZASTONJI ZASTONJI. Zlatar. 5915 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio. Ure, zlatarstva, srebrnina. Ure se popravljajo zanesljivo in pravočasno.

Nova slovenska slaščičarna Geo. Boštjančič. 6010 St. Clair Ave. Ima polno zalogo slaščic, ciglar in tobaka. Sladoled. (Ice cream.) Se priporoča rojakom. Glejte na hišno številko.

DR. I. MILSTONE. Evropsko-ameriški zdravnik in operator. Svoje prakso še izvaja nad 25 let. Slovencev priporoča svoj ošs na vogalu St. Clair in Willson Ave nad lekarno. Uradne ure: 8 - 11 dopoldne, 2 - 4 popoldne, 7 - 10 večer. Tel. Cent. 5418 W.

G. Loeffelbein, FLORIST. Cveticar za poroke, pogrebe in okrase. 5908 St. Clair Ave. ST. CLAIR LEKARNA. THEODORE URBAN, lastnik. 5002 St. Clair Ave. Priporoča svoje Zdravilo za kri (Blood Medicine), ki očisti kri in prepreči razne bolezn. Cena 75c. Kupite ga za poiskusi!

ST. CLAIR LEKARNA. THEODORE URBAN, lastnik. 5002 St. Clair Ave. Priporoča svoje Zdravilo za kri (Blood Medicine), ki očisti kri in prepreči razne bolezn. Cena 75c. Kupite ga za poiskusi!

ST. CLAIR LEKARNA. THEODORE URBAN, lastnik. 5002 St. Clair Ave. Priporoča svoje Zdravilo za kri (Blood Medicine), ki očisti kri in prepreči razne bolezn. Cena 75c. Kupite ga za poiskusi!

"Moj sin j sedaj popolnoma zdrav. Priporočam Severova zdravila vsakemu trpinu." Vas li boli zelodec? Imate li poletno bolezen, grizenje, bljuvanje, žganje, arcu, zabasnost, neprebavnost in drisko. Teda je čas rabiti Severov želodčni grenčec. To zdravilo pomaga prebavljati, zdravi zabasnost, daje moč in krepot. To je neprecenljivo zdravilo zoper vse neredne prebavnih organov. Cena 50c, in \$1.00. Čitajte naslednjo pismo: "Po nasvetu sem začela rabiti Severov Želodčni Grenčec in Severov Živjenski balzam ter sem sedaj popolnoma močna in zdrava, ter imam zdrav okus". Mary Jedlička, Phillips, Wis. Prodaje se v vseh lekarnah. Vprašajte samo za "SEVEROVA".

GLAVOBOL. Veliko je načinov na katere se je zanesli, da prečenejo glavobol. To je eden najboljših: Polegajte hladne obkladke na glavo. Operite si noge v topli vodi. Poleg vsega drugega pa ne pozabite rabiti Sev. praški zoper glavobol in nevralgijo. Pomagali vam bodo, kakor drugim so, ker so res zanesljivi priporočljivi. Že se rabijo veliko let. Cena 25 centov. "SEVEROVI praški zoper glavobol in nevralgijo se naštevajo med najboljša zdravila za glavo, ki bi se ne mogla. To zdravilo je iz zdravilo". Math Virat, Proctor, Vt. Zdravilni svet poštujemo brezplačno.

Kdor hoče poceni potovati v staro domovino naj si izbere enega od sledečih parobrodov: "Principe di Piemonte" 11. julija "Indiana" 15. julija "Sannio" 18. julija "Ancona" 25. julija "North Amerika" 29. julija Parniki so brzoparniki na dva vijaka ter potujejo naravnost iz New Yorka v Genovo, a iz Genove do Ljubljane z železnico. Cena je do Ljubljane samo \$20.60 Kdor hoče potovati naj nam pošlje \$5.00 na račun listka, da mu prostor na brodu preskrbimo. Frank Zotti & Co. 108 Greenwich St. New York. 609 Smithfield St., Pittsburg, Pa. 99 Dearborn St., Chicago, Ill. ROJAKI, podpirajte trgovce, ki imajo svoje oglase v našem listu.